

La torre del gerro

Maria Ibars

Qui recorda en vore-la
que fón bastiment de guerra,
defensa de la ciutat
i quarter per a atacar-la?
Qui creurà vore les piques
i bombardes que guardava?
Qui oir pel Rei En Jaume
a En Carroç quan la retava?
Avui, de romanticisme,
és que ens ompli la mirada.
Esvelt gerro que t'aixeques
del tossal en la rostària
enlairant al vent un ram
de fets que la Història guarda.
El passat reviu en tu,
el temps d'ahir, per tu parla.
I si dorms embadalit
entre cel de llum tan clara
i una mar sempre blavosa
que de dia i nit te canta,
et nimba un hàlit de glòria,
t'envolten flairors de fama.
Tots els llors que t'exornaven
van anar caient a terra
reproduint-se en l'encant
de remorosa pinada
que les vessants t'encatifa
i ton bell perfil exalta.

IBARS IBARS, Maria (1949): *Poemes de Penyamarr: a l'ombra del Montgó*.
València : Imp. Vicent Cortell.